

Weekers dupeert bonafide ondernemer bij bestrijden van belastingfraude

Wetsvoorstel pakt fraudeurs niet harder aan, maar biedt hun kans strafvervolgung te ontlopen

Martin Lambregts

Naar aanleiding van de grootschalige fraude met toeslagen die dit jaar aan het licht kwam, probeert het kabinet maatregelen te treffen om dergelijke en andersoortige fiscale fraude harder aan te kunnen pakken. Hoewel het wellicht verstandiger was geweest om te investeren in een verbeterd toezicht op de reeds bestaande boete- en strafbepalingen, is besloten het juridische wapenarsenaal verder uit te breiden. Dat gebeurt onder meer in het 'Wetsvoorstel aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit' dat vandaag en morgen in de Eerste Kamer wordt besproken. Dit wetsvoorstel pakt fraudeurs echter niet harder aan, maar biedt hun een uitgelezen kans om strafvervolgung te ontlopen, terwijl bonafide ondernemers de dupe zullen worden.

Op grond van het wetsvoorstel riskeert de ondernemer die opzettelijk niet zijn loon- of omzetbelasting betaalt een gevangenisstraf van zes jaar of een geldboete van maximaal € 75.000. Omdat onder opzet ook voorwaardelijk opzet wordt verstaan, lopen ook goedwillende ondernemers het risico strafbaar gesteld te worden. Van 'opzet' is immers snel sprake. Daardoor zal ook de bonafide ondernemer die in tijdelijke financiële nood verkeert waardoor hij zijn zakelijke belastingen niet kan betalen, mogelijk met strafvervolgung te maken krijgen.

Terecht stelde Tweede Kamerlid Pieter Omtzigt (CDA) dan ook voor om aan de strafbepaling een oogmerktoets toe te voegen: enkel belastingplichtigen die het oogmerk (de wil) hebben om niet te betalen, kunnen daarvoor worden gestraft. Hierdoor zou de rechtsbescherming van eerlijke ondernemers beter gewaarborgd zijn. In weerwil van dit amendement heeft staatssecretaris Frans Weekers van

Financiën een meldingsregeling voorgesteld in een (ondeugdelijke) poging de fraudeurs van de goedwillende ondernemers te onderscheiden. In het voorstel van Weekers zijn belastingplichtigen die tijdig om uitstel van betaling vragen of hun betalingsonmacht melden, van strafbaarheid uitgesloten.

Een dergelijke meldingsregeling kennen we reeds in de Invorderingswet waarbij het achterliggende idee is dat fraudeurs wel zo'n wanordelijke administratie voeren dat ze hun betalingsonmacht niet tijdig zullen kunnen melden.

Die gedachte is echter naïef gebleken, want als er één ding is dat de meldingsregeling in de Invorderingswet duidelijk heeft gemaakt dan is het wel dat fraudeurs perfect in de gaten hebben dat zij door simpelweg een tijdige melding te doen aansprakelijkheid kunnen ontlopen. Om associaties met deze mislukte regeling te voorkomen, stelde Weekers onlangs dat het onderhavige voorstel geen meldingsregeling is, hetgeen neerkomt op pure zinsbegoocheling: 'Ceci n'est pas une pipe!'

Als het aan Weekers ligt wordt frau-

deurs nu opnieuw een mogelijkheid geboden om door de mazen van de wet te glippen, terwijl eerlijke ondernemers juist aan de pan blijven hangen. Aangezien het voorstel al door de Tweede Kamer is aangenomen, rest slechts de hoop dat de Eerste Kamer zich niet om de tuin laat leiden door de staatssecretaris en de bonafide ondernemers te hulp zal schieten.

Martin Lambregts is werkzaam bij Jaeger Advocaten-Belastingkundigen te Amsterdam.

